

40.Míle

9-11.6 2023

Tak jako obvykle jsme se sešli na vlakovém nádraží, kde jsme se spočítali, koupili jízdenky a jelikož nejsme másla, tak jsme každý do batohu dostal jednu plachtu na spaní. Nastoupili jsme do vlaku a zamávali z okna všem kamarádům, maminkám a tatínkům. Cestu vlakem si děti zpříjemnily povídáním o všem možném. Z vlaku jsme vystoupili v Batelově a nastoupili do autobusu a ten nás dopravil až do Pánských Dubenek, ze kterých jsme mohli vyrazit na srub. Na místě jsme odložili batohy a dali se do práce, jako první jsme vybrali údernou skupinu která dojde pro vodu, kupodivu to byly ženy :) . Zatím co skupina šla pro vodu, děti vyfasovaly plachty a ujal se stavění přístřešku s pomocí našich vemínek. Práce šla všem od ruky a my jsme se mohli všichni společně vrhnout na děláni večere, ale v tom byl zádrhel, dřevo nebylo naštipané a oheň také nehořel a tak práce ještě pokračovala, děti si zkusily naštipat dříví a rozdělat oheň (nebojte všechno bylo pod dozorem), někdo sekuru v ruce nikdy nedržel a tak si to mohl zkusit a někomu se to až tak moc zalíbilo že jsme ho od toho nemohli odtrhnout. K večeri na nás čekaly buřty. Bříška byla poctivě naplněna a kluci mohli vytáhnout kytárky a dát se do hraní. Jakmile jsme uslyšeli prvních pár zývnutí odebrali jsme se spinkat.

Sluníčko vylézá brzo a tak naše ranní ptáčata vstávala už v 6 hodin. Rozcvičku jsme si dali hezky na louce na boso abychom naše nožičky připravili na dopolední procházku. Po rozcvičce byla už na stole namazaná snídaně a my jsme se do ní mohli pořádně zakousnout. Děti byly posilněni a nezbyvalo nic než dát do batohu plavky zavázat pořádně tkaničky a vyrazit na procházku. Cestu nám, nebo alespoň holkám zpříjemnila krásně rozkvetlá louka a tak jsme si začali pléct věnečky, a proto jsme si dali pauzu. Došli jsme do cíle a to ke Zhejralu a tak jsme si dali sváču. Odvážlivci oblékli plavky a šli se otužit. Štěpa kouknul na mraky, řekl že bude pršet, zavelel a my vyskákali z vody osušili se a dali jsme se na cestu zpět. Když už jsme byli poblíž srubu začalo pršet a my přidali do kroku. Na srubu jsme osušili všechny mokré věci a dali se do vaření oběda a že byl teda hlad. Opět jsme vybrali skupinu, tentokrát to byli chlapani kteří dojdou pro vodu a zbytek se mohl ujmout vaření oběda. Oběd byl tak výborný že jsme si museli dát dlouhý poledňák aby nám bříška trochu slehla. Děti po sobě zanedlouho začali házet šišky a tak jsme vzali kopačák a šli na hřiště. Na hřišti jsme si sundali boty, rozdělili se do týmu a začali jsme hrát náš oblíbený fotbal. Jelikož už jsme měli zase hlad tak jsme fotbal ukončili a šli vařit večeri, tentokrát to byli Ojtřící kteří rozdělávali oheň a to dokonce za deště a pod Michalovým poctivým dozorem když měl v ruce plácačku na koberce, myslím si že na toto nikdo z nás nezapomene :) . Oheň hořel, večere už byla taky hotová a my byli zase nacpaní a kdo ne tak se dojedl chlebem s paštikou. Po večeri šli děti spát, spaly na terase před srubem a vevnitř se ještě hrálo na kytárky. Hrálo se dlouho až nakonec Ojtřící šli také spinkat a uspával je krásný smrádek nožiček detiček.

Ráno jsme rozcvičku neměli a my jsme mohli jenom sníst snídani, všechno poklidit, zabalit se a vyrazit do Stojčína na vlak. Než nám jel vlak tak jsme se na vlakáči zakousli ještě do rohlíku se salámem a nastoupili spokojení, unavení a napapaní do vlaku. Vystoupili jsme v Jihlavě kde nás přivítaly děti se Šalim kteří byly ba Huckromu, společně jsme si povyprávěli co kdo dělal, rozloučili jsme se a hurá domů na obídek.

Tak zase někdy, ahooj !!!

Bídží